

det Inflation, men det er Inflation, og jeg tror, at det er bedre at benytte det rigtige Ord derom. Saalænge Købekraften stiger hurtigere end Fremstillingen af Varer, faar vi Inflation med alle dens ødelæggende Virkninger.

Højere Løn, kortere Arbejdstid, stigende Udgifter, Strejker o. s. v. raader ikke Bod paa dette Onde. Det, Folk trænger til, er ikke større Pengeløn, men en bedre Forsyning med Varer. Det er den Linie, paa hvilken Arbejderne og Arbejdsgiverne burde forenes. Hvad Verden virkelig har Behov for, er Produktion, større Produktion og endnu en Gang større Produktion.«

I sit Indlæg i Debatten kom Direktør Ørsted ind paa Arbejdsorganisationens Virksomhed og rejste det Spørgsmaal, hvorlænge man kunde vedblive at have Arbejdsbureauets Stab delt mellem Kontorerne i Montreal og Genève. Denne Deling medførte ikke alene betydelige Ubekvemmeligheder for Staben, men ogsaa iøvrigt utilfredsstillende Arbejdsvilkaar.

Direktør Ørsted fortsatte: »Det tilkommer ikke mig at fremsætte et bestemt Forslag, og jeg ønsker at gøre det helt klart, at jeg ikke foretrækker nogen bestemt Løsning af Spørgsmaalet. Jeg ved, at vi ikke kan være taknemmelige nok mod den kanadiske Regering for dennes Gæstfrihed over for Den internationale Arbejdsorganisation, men jeg tror, jeg har Ret, naar jeg siger, at det er praktisk talt umuligt for hele det nuværende Personale — der utvivlsomt vil blive endnu mere talrigt i Fremtiden — at finde fornødent Husrum i Montreal. Jeg tror ogsaa, at det vil tage nogen Tid — antagelig Aar — før Personalet kan indkvarteres i New York. Ligesom andre tror jeg, at det er af den største Betydning at opretholde det snævrreste Samarbejde med og Forhold til de Forenede Nationer. Mit Forslag gaar simpelthen ud paa dette: Indtil Konferencen har truffet endelig Beslutning om, hvor Arbejdsbureauets Sæde skal være — og denne Beslutning bør absolut ikke præjudiceres — bør Genève være det Sted, hvor Arbejdsbureauets Virksomhed udføres. Grundene for dette er saa indlysende, at jeg aldeles ikke behøver at angive dem.«

I sit Svar, der afsluttede Debatten om Direktørens Rapport, omtalte Generaldirektør Phelan bl. a. Nødvendigheden af, at Den internationale Arbejdsorganisation fremtidigt maatte tage Arbejdsproblemerne paa Landet mere effektivt og aktivt op end tidligere, og Generaldirektøren pegede i denne Forbindelse baade paa det tidligere Samarbejde mellem ILO og det internationale Landbrugsinstitut i Rom og paa den mellem ILO og FAO afsluttede Overenskomst om Samarbejde.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Organisationens Sæde og Arbejdsbureauets nuværende Deling i et Montreal- og et Genèvekontor understregede Generaldirektøren paany Nødvendigheden af et snævert Samarbejde og en nær Kontakt mellem ILO og de Forenede Nationer. »Det er imidlertid«, fortsatte Generaldirektøren, »endnu ikke klart, hvorledes de Forenede Nationers administrative Maskineri vil komme til at virke, eller hvor det økonomiske og sociale Raads hovedsagelige Aktivitet vil blive koncentreret. Der er derfor kun to Punkter, paa hvilke jeg mener at kunne udtale mig med Bestemthed nu. Det første er, at Arbejdsorganisationens Stab bør være der, hvor den bedst kan bidrage til at naa Arbejdsorganisationens Formaal. Det andet er, at det er for tidligt for Øjeblikket at afgøre, hvor dette Sted er.«

Under Omtalen af Forholdet til de Forenede Nationer fremhævede Generaldirektøren paa Foranledning af nogle Debatindlæg, at Arbejdsorganisationen som en Organisation af Stater havde lige Status med enhver anden Organisation af